

5 Νοεμβρίου 2011

Οι Εθνικές Εκκλησίες και ο Εθνοφυλετισμός

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

«Οι Εθνικές Εκκλησίες και ο Εθνοφυλετισμός υπό το πρίσμα των Ιερών Κανόνων»

του Φίλιππου Τακόπουλου,

Υπ. Δρ Κανονικού Δικαίου του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών

Η νεώτερη δυτική Ευρωπαϊκή διανόηση και ιδιαίτερα η Γαλλική Επανάσταση με το ψήφισμα της 27ης Αυγούστου του 1789 της Συντακτικής Συνέλευσης διακήρυξε ότι «αρχή πάσης κυριαρχίας εναπόκειται ουσιωδώς εις το έθνος, ουδεμία συσσωμάτωση, ουδέν άτομον δύναται να ασκήση εξουσίαν μη διατασσομένης ρητώς υπό του έθνους». Έτσι το έθνος = nation κατά τον Abbè Sierès

εκπροσωπείται από την τρίτη τάξη . Ορίστηκε δε το έθνος ως πολιτική ενότητα = Staatsnation . Αλλά και στον Ελλαδικό χώρο όλα τα Συντάγματα αναγράφουν ως θεμελιώδη αρχή της συντάξεως του Ελληνικού Πολιτεύματος ότι «όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το έθνος» . Οι ιδέες αυτές του Ευρωπαϊκού διαφωτισμού εισπήδησαν και στον Ανατολικό Χριστιανισμό αποσυνδέοντας το έθνος από την αρμονική σύνδεση με την Χριστιανική πίστη μέσα στην εμπειρία του πνευματικού βίου της Εκκλησίας. Αναπτύχθηκε η τάση της εθνικής αυτοσυνειδησίας με υπερτονισμό των ιδιαιτεροτήτων έναντι των άλλων εθνοτήτων μέσα από την ανάπτυξη μιας υπερτροφικής κρατικής αυθεντίας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την διαμόρφωση στα νεώτερα χρόνια μιας Γεωπολιτικής της Ορθοδοξίας, όπως διαμορφώθηκε διαχρονικά στη μεταβυζαντινή ιστορία, κατά τον Francois Thual. Το μοντέλο αυτό καρποφόρησε στα νεότερα Ορθόδοξα κράτη- έθνη, υιοθετήθηκε και κατέστη κριτήριο για τον επανακαθορισμό της σχέσεως Εκκλησίας- Έθνους. [\(περισσότερα...\)](#)